

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τηλ.: 2613 - 610210

Πάτρα 14/6/2017

E mail: dimospatras@gmail.com

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ξεκίνησε πριν από λίγο στο press room του Παμπελοποννησιακού Σταδίου της Πάτρας, η ημερίδα που διοργανώνει ο Δήμος Πατρέων, με θέμα: «Κοινωνική Οικονομία, διέξοδος ή νέα μορφή εκμετάλλευσης με ενσωμάτωσης των ανέργων;».

Ο Δήμαρχος Πατρέων, Κώστας Πελετίδης, στο σύντομο χαιρετισμό του, αναφέρθηκε στη σημασία της ημερίδας και του αναγκαίου διαλόγου και προβληματισμού, που πρέπει να αναπτυχθεί γι' αυτό το σημαντικό ζήτημα.

Η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, Κατερίνα Γεροπαναγιώτη – Θεοδωρακοπούλου, παρουσίασε το θέμα, αναφέροντας τα εξής: «Η Κοινωνική Οικονομία δεν εμφανίστηκε τελευταία. Μετρά ήδη αρκετά χρόνια με βασικό σημείο αναφοράς τη διάσκεψη κρατών του ΟΟΣΑ τον Ιούνιο του 1998, όπου και ξεκαθαρίστηκε ο πυρήνας αυτής της πολιτικής, σύμφωνα με την οποία δημιουργείται «το κράτος που ρυθμίζει το κοινωνικό περιβάλλον, αντί του κράτους που χορηγεί κοινωνικές παροχές». Στην ίδια διάσκεψη καθορίστηκαν σε γενικές γραμμές το

περιεχόμενο, οι τομείς και ο χαρακτήρας των επιχειρήσεων του «τρίτου τομέα», ως εξής:

«(...) Η Κοινωνική Οικονομία ή τρίτος τομέας της Οικονομίας απαρτίζεται από συνεταιρισμούς, ταμεία αλληλοβοήθειας, ενώσεις και ιδρύματα. Οι δράσεις της δεν εντάσσονται ούτε στο δημόσιο, ούτε στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Ο τρίτος τομέας συμμετέχει με ένα ευρύ φάσμα, από τις κοινωνικές υπηρεσίες, τη φροντίδα για την υγεία, την παιδεία, την κατοικία, τις έρευνες, τον πολιτισμό, τη θρησκεία, μέχρι τις τοπικές πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη, την απασχόληση, τα ταμεία υγείας και σύνταξης, τους αγροτικούς και αστικούς συνεταιρισμούς. Οι οργανισμοί Κοινωνικής Οικονομίας έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά:

- την οργάνωσή τους με επιχειρηματικό πνεύμα
- την επιδίωξη οικονομικών και κοινωνικών στόχων ταυτόχρονα
- την ικανότητα τους να βρίσκουν καινοτομίες και δυναμικές λύσεις στα προβλήματα της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού
- την συμβολή τους σε μια οικονομική ανάπτυξη που ενισχύει την κοινωνική συνοχή.»

Πρόκειται, όπως οι ίδιοι αναφέρουν, για έναν επιχειρηματικό τομέα που δρα μέσα στην καπιταλιστική αγορά και σύμφωνα με τους νόμους της. Στα κείμενα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), η κοινωνική οικονομία θεωρείται τομέας κερδοφορίας, ενώ στο πολιτικό επίπεδο εμφανίζεται ως τομέας κοινωνικής αλληλεγγύης. Η ΕΕ προσανατολίζει περισσότερα από 100 εκατ. ευρώ από τους πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), για την προώθηση της κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Για τη χώρα μας ευρωενωσιακές πηγές κάνουν την εκτίμηση, ότι «Η κοινωνική οικονομία είναι ένας τομέας που δεν έχει ακόμα πλήρως αξιοποιηθεί στην Ελλάδα». Έτσι μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) - είτε συγκεκριμένα για την κοινωνική επιχειρηματικότητα είτε μέσω άλλων επιχειρηματικών δράσεων, **δίνονται κονδύλια ύψους 6,4 εκατ. Ευρώ,**

ώστε να αναπτυχθεί στην προγραμματική περίοδο 2014-2020. Ένας στρατηγικός σχεδιασμός σε επίπεδο κρατών και κέντρων του κεφαλαίου, για τη λειτουργία της κοινωνικής οικονομίας, ως μοχλό διαχείρισης της ανεργίας και ταυτόχρονα αύξησης της διαθέσιμης εργατικής δύναμης στο εσωτερικό των κρατών, των διακρατικών ενώσεων όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι είναι η κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία.

“Ως Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία, ορίζεται το σύνολο των οικονομικών δραστηριοτήτων που στηρίζονται σε μια εναλλακτική μορφή οργάνωσης των σχέσεων παραγωγής, διανομής, κατανάλωσης, βασισμένη στις αρχές της δημοκρατίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, της συνεργασίας καθώς και του σεβασμού στον άνθρωπο και το περιβάλλον.”, σύμφωνα με το νόμο 4430/2016, που θέτει το πλαίσιο για την ανάπτυξη της.

Με τον όρο «κοινωνική οικονομία», η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), το σύνολο των αστικών κομμάτων αποδίδουν τις οικονομικές δραστηριότητες που, σύμφωνα με αυτούς, δεν είναι δημόσιες ούτε ιδιωτικές. Αν και είναι οργανωμένες από ιδιώτες, ισχυρίζονται ότι δεν έχουν ως σκοπό το κέρδος, αλλά τη συνολική εξυπηρέτηση των σκοπών της κοινωνίας”.

Αυτό λοιπόν που θέλουμε να πραγματευτούμε στην ημερίδα μας, είναι αν η συγκεκριμένη μορφή οικονομικής δραστηριότητας, έχει σκοπό την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Αν δηλαδή είναι λύση για να υπάρχει δουλειά για όλους, με δικαιώματα, αν αποτελεί προοπτική για τους νέους επιστήμονες που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες. Αν έρχεται ή όχι να αποσαθρώσει και να εμπορευματοποιήσει κοινωνικές δομές.

Στην περιοχή μας υπάρχει μια πολυσχιδής δραστηριότητα με συνέδρια, ημερίδες, δημόσιες συζητήσεις που αφορά στην προώθηση και ανάπτυξη των ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. ως μοχλό δημιουργίας θέσεων εργασίας και άσκησης κοινωνικής πολιτικής. Επίσης υπάρχει δίκτυο ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. που δραστηριοποιείται στην ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας.

Στη Δυτική Ελλάδα καταγράφονται 41 ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ., 16 έχουν έδρα το Δήμο Πατρέων, το 12,5% ασχολούνται με την ανακύκλωση, το 25% προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες φροντίδας σε ΑΜΕΑ, ηλικιωμένους, παιδιά, 12% δραστηριοποιούνται στον πολιτισμό – αθλητισμό.

Η προβολή της “Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας” (Κ.Α.Ο.), ως ένα διαφορετικό μοντέλο οργάνωσης της παραγωγής και από την σημερινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θεωρείται ως βασικός πυλώνας για την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, και την έξοδό της από την κρίση. Σε ημερίδα που οργανώθηκε με θέμα αντίστοιχου περιεχομένου: “(..) Η κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία προσπαθεί να καλύψει κενούς χώρους, που αφορούν μεγάλα τμήματα ζήτησης αγαθών και υπηρεσιών, συνήθως κοινωνικού χαρακτήρα, των οποίων η παραγωγή κρίνεται ασύμφορη από τους μηχανισμούς της ελεύθερης αγοράς, η δε παροχή από το κράτος ανέφικτη(..)”. **Ομολογείται δηλαδή ανοιχτά ότι η Κ.Α.Ο. έχει ως αποστολή να υποκαταστήσει κατά ένα μέρος την ευθύνη του κράτους**, να παρέχει κοινωνικές υπηρεσίες, αφού πρέπει απαρέγκλιτα να υλοποιείται η πολιτική περικοπών των κρατικών δαπανών, για να στηρίζεται η επιχειρηματική δράση, η ανταγωνιστικότητα και αφού ο ιδιωτικός τομέας δεν επενδύει γενικευμένα σε τέτοιου είδους υπηρεσίες, όσο δεν εξασφαλίζει υψηλή κερδοφορία.

Βουλευτής του Σύριζα συμπυκνώνει ως εξής τους στόχους προώθησης της Κοινωνικής οικονομίας: «Μπορεί την ΚΑΟ να την υιοθέτει ο

ΟΟΣΑ. Μπορεί να μην ενοχλείται ο καπιταλισμός στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στην Ισπανία, την Ιταλία. Γιατί όντως και το ΑΕΠ ανεβάζουν και αντιμετωπίζουν ορισμένα κοινωνικά προβλήματα. Δεν παύει όμως αδικαιώτες οικονομικά και κοινωνικά ανθρώπινες υπάρξεις, να έχουν μια απασχόληση, να έχουν ένα κομμάτι ψωμί, να φτιάχνουν τις μικρές τους κοινότητες, να βρίσκουν ένα σκοπό μέσα από τον εθελοντικές συλλογικές δραστηριότητες».

Για ένα κομμάτι ψωμί λοιπόν... όπως οι ίδιοι ομολογούν.

Ο ρόλος της Τοπικής και Περιφερειακής Διοίκησης

Οι Δήμοι, οι Περιφέρειες και οι υπηρεσίες τους, ως αναπόσπαστο κομμάτι του κράτους έχουν προϊστορία, ιδιαίτερα μέσα στην κρίση, στην προώθηση και την εφαρμογή “νέων” μορφών εκμετάλλευσης των εργαζομένων – ανέργων. Για παράδειγμα, οι Δήμοι είχαν σημαντική συμβολή στην καθιέρωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, οι οποίες σήμερα γενικεύονται. **Είναι ένας χώρος που παίρνονται πλήθος πρωτοβουλίες για το στήσιμο δικτύων προώθησης της κοινωνικής οικονομίας.** Το θεσμικό πλαίσιο που έχει ψηφιστεί βοηθά στο να προχωρήσουν άμεσα οι συμπράξεις με τους φορείς της Κ.Α.Ο..

Η κυβέρνηση στον πρόσφατο νόμο, ο οποίος ψηφίστηκε από το ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, Ένωση Κεντρώων, προβλέπει πόρους και οικονομικά κίνητρα για τις ΚΟΙΝΣΕΠ, όπως την χρηματοδότησή τους με 50.000 ευρώ. Οι Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού καθώς και τα ΝΠΔΔ, μπορούν να τους παραχωρούν και μάλιστα με συνοπτικές διαδικασίες, τη χρήση κινητής και ακίνητης περιουσίας τους «για την ενίσχυση δραστηριοτήτων συλλογικής και κοινωνικής ωφέλειας». Οι φορείς της Κ.Α.Ο. μπορούν να συνάπτουν προγραμματικές συμβάσεις με το Δημόσιο, φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τους Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού «για την υλοποίηση δράσεων που αναφέρονται στους

καταστατικούς σκοπούς των αντισυμβαλλομένων». Ορίζεται επίσης ότι το ποσοστό των ακαθόριστων εσόδων των Κ.Α.Ο. από Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., δεν πρέπει να υπερβαίνει το 65% των συνολικών εσόδων σε Ζετή βάση. Διασφαλίζει δηλαδή το νομοθέτημα της κυβέρνησης, την ανακύκλωση των ΚΑΟ στην εταιρική σχέση τους με τους κρατικούς φορείς. Στο χώρο αυτό δρουν επιχειρηματίες, δημοτικές και περιφερειακές αρχές, που ενδιαφέρονται και για το “ξεκοκάλισμα” κονδυλίων του Ε.Σ.Π.Α.. Σε αυτή την προσπάθεια συνεισφέρουν ήδη κόμματα - επιμελητήρια, πανεπιστήμια.

Κάνουμε ειδική αναφορά στο ρόλο των πανεπιστημίων, που με βάση τα διάφορα ευρωενωσιακά κονδύλια, ντύνουν με μια δήθεν επιστημονικότητα και πολλές φορές ένα δήθεν ριζοσπαστικό και ανθρωπιστικό μανδύα, ένα μόρφωμα που όχι μόνο δεν απαντά στοιχειωδώς στις ανάγκες της σπουδάζουσας νεολαίας, αλλά συντηρεί τον ανορθολογισμό και την κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Οι Δήμοι συμπράττουν φυσικά με τις Κ.Α.Ο. δημιουργώντας κοινοπραξίες, αστικούς συνεταιρισμούς, ευρωπαϊκούς συνεταιρισμούς, παραχωρούν τη χρήση κινητής και ακίνητης περιουσίας τους. Σήμερα αν ρίξει κανείς μια ματιά θα δει δεκάδες δήμους, που δίνουν την αποκομιδή απορριμμάτων σε ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ., την ανακύκλωση, την συντήρηση του πρασίνου, αθλητικά προγράμματα, την πολιτιστική δραστηριότητα και πολλά άλλα. Η αναφορά δε των κυβερνητικών στελεχών, ότι οι Κ.Α.Ο. δεν “αντικαθιστούν υπάρχουσες δημόσιες κοινωνικές δομές”, καθόλου δεν αποκλείει την ιδιωτικοποίησή τους, ούτε αναιρεί την συρρίκνωση και το κλείσιμο ακόμη περισσότερων δημόσιων δομών, με εργαλείο την υποχρηματοδότησή τους, που κλιμακώνεται. Αντίθετα είναι μονόδρομος αυτής της πολιτικής της ΕΕ, του κεφαλαίου. Υλοποιείται απαρέγκλιτα η συγκάλυψη του αντιδραστικού αντιλαϊκού χαρακτήρα της, είναι το κύριο έργο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ. **Έτσι με τα λεγόμενα**

αντίμετρα που ψήφισε με το 4ο μνημόνιο και με αναφορά τη δήθεν ένταξη όλων των παιδιών μέχρι 4 χρόνων στους παιδικούς σταθμούς, προπαγανδίζει τη δημιουργία δήθεν 1800 επιπρόσθετων δόμων για το παιδί. Την υλοποίησή τους την συνδέει ευθέως με τη δράση των φορέων της κοινωνικής οικονομίας. Να σημειώσουμε εδώ βέβαια, ότι ο λαός μας δεν πρέπει να αναμένει ότι θα δημιουργηθούν 1800 νέοι δημοτικοί σταθμοί ανά την χώρα, που είναι αναγκαίοι, αλλά 1800 δράσεις κοινωνικής οικονομίας με 25 βρέφη νήπια η κάθε μια!! Στο Δήμο Περάματος, γίνεται διανομή σχολικών γευμάτων σε 1400 μαθητές σχολείων που μαγειρεύονται και διανέμονται μέσω τριών ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ., χρηματοδοτούνται από δωρεές που κατατίθενται σε λογαριασμό τράπεζας, που δημιουργήθηκε για αυτό το σκοπό. Η υπουργός Θ. Φωτίου σε συνέντευξή της ανέφερε «(...) **Οι ιδιώτες θα χρηματοδοτούν και το κράτος θα έχει την επίβλεψη εφαρμογής αυτών των δράσεων (...)**». «Για 600.000 μαθητές δημοτικού που ανήκουν στις πιο φτωχές περιοχές, χρειαζόμαστε 60 με 70 εκατομμύρια ευρώ. Δεν τα έχουμε. Για αυτό κάναμε την πλατφόρμα act4Greece στην Εθνική Τράπεζα, όπου προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε δωρεές για τη χρηματοδότησή του». Αυτό είναι επίσημη κρατική επαιτεία για την άσκηση κρατικής πολιτικής.

Δεν “περισσεύουν” χρήματα, αφού η πολιτικής στήριξης της καπιταλιστικής οικονομίας για την ανάκαμψη των κερδών, προϋποθέτει το τσάκισμα των λαϊκών δικαιωμάτων σε όλους τους τομείς. Το κράτος απαλλάσσεται σε μεγάλο βαθμό από την ευθύνη του να χρηματοδοτεί, πολύ δε περισσότερο να αναπτύσσει δωρεάν κοινωνικές προνοιακές υπηρεσίες. Αυτό είναι το νέο μοντέλο του κοινωνικού κράτους, που υπηρετεί τις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, βασικός πυλώνας

του οποίου είναι τα ληξιπρόθεσμα προγράμματα υποβαθμισμένων παροχών των ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. και των Μ.Κ.Ο., ο εθελοντισμός και η φιλανθρωπία.

Οι 13 Περιφέρειες της χώρας είναι από καιρό έτοιμες με διαμορφωμένα δίκτυα, ώστε να εμπλακούν ενεργά με τις Κ.Α.Ο. Η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας έχει ήδη προχωρήσει στη δημιουργία μια αναπτυξιακής σύμπραξης φορέων, στα πλαίσια του προγράμματος «Λειτουργία Περιφερειακών Μηχανισμών Υποστήριξης της ανάπτυξης και προώθησης των Κοινωνικών Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων (Κοιν.Σ.Επ.) και ευρύτερα των πρωτοβουλιών της Κοινωνικής Οικονομίας». Σε αυτό συμμετέχουν τα Επιμελητήρια, ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδος, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού, η Πανελλήνια Ομοσπονδία ΑμεΑ και της Αναπτυξιακής Εταιρίας της ΠΔΕ.

Μέσω της υλοποίησης του ψηφισμένου νομοθετικού πλαισίου, αλλά και της συγκρότησης της Ειδικής Γραμματείας Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, θα επιχειρηθεί να εμπλακούν στη συγκρότηση και τη λειτουργία ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. πιο σχεδιασμένα σωματεία, αγροτικοί σύλλογοι και συνεταιρισμοί. Οι συμβασιούχοι σε δομές στους Δήμους, αλλά και γενικότερα στο Δημόσιο, που είναι δεμένοι σε διάφορα προγράμματα φτώχειας και άλλα ευρωενωσιακά προγράμματα, όπως οι καθαρίστριες των σχολικών κτιρίων, οι εργαζόμενοι στο «Βοήθεια στο Σπίτι» και τις δομές αντιμετώπισης της φτώχειας, όπως συσσίτια, κοινωνικά παντοπωλεία. Στόχος είναι η ενσωμάτωση των ανέργων, των ξεκληρισμένων βιοτεχνών, αγροτών.

Ειδική στόχευση υπάρχει για τις λεγόμενες “ευάλωτες” και “ειδικές” ομάδες, οι οποίες περιλαμβάνουν τα άτομα με αναπηρία

οποιασδήποτε μορφής, τα άτομα με προβλήματα εξάρτησης από ουσίες ή τα απεξαρτημένα άτομα, οι ανήλικοι με παραβατική συμπεριφορά, οι φυλακισμένοι/ες και αποφυλακισμένοι/ες. Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, τα θύματα παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων, οι άστεγοι, τα άτομα που διαβιούν σε συνθήκες φτώχειας, οι οικονομικοί μετανάστες, οι πρόσφυγες και οι αιτούντες άσυλο, για όσο εκκρεμεί η εξέταση του αιτήματος χορήγησης ασύλου, οι αρχηγοί μονογονεϊκών οικογενειών, τα άτομα με πολιτισμικές ιδιαιτερότητες, οι μακροχρόνια άνεργοι έως είκοσι πέντε ετών και άνω των πενήντα ετών. Η πολιτική αυτή στοχεύει στη διαχείριση του εκρηκτικού προβλήματος της ανεργίας, επιδιώκοντας να υποκρύψει το πρόβλημα, μέσα από τη δημιουργία μιας νέας μεγάλης κατηγορίας «απασχολούμενων» σε επιχειρήσεις «κοινωνικής οικονομίας», που θα αμείβονται με μισθούς πείνας, θα εργάζονται περιστασιακά, αλλά δεν θα καταγράφονται στους ανέργους. Το κυριότερο είναι ότι μέσω της κοινωνικής οικονομίας χρησιμοποιούν τη φτωχολογιά, τους εθελοντές, τους αμειβόμενους με μισθούς πείνας, φορώντας τους το ‘‘μανδύα’’ του επιχειρηματία. Ταυτόχρονα επιχειρείται η ενδυνάμωση του ιδεολογήματος για «φιλικές επιχειρήσεις», που απασχολούν με βάση κοινωνικά κριτήρια, σε αντιδιαστολή με τις «μοχθηρές κερδοσκοπικές μεγάλες επιχειρήσεις».

Να τι λέει ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ στην Κ.Ε.Δ.Ε. Δ. Μπίρμπας, Δήμαρχος Αιγάλεω : «Η χρήση ευέλικτων μορφών εργασίας (εθελοντισμός, εποχικότητα, μερική απασχόληση, όχι δεσμευτικό ωράριο) **δεν πρέπει να αποτελεί αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, αλλά δυνατότητα προσαρμογής,** τόσο στις ιδιαίτερες προσωπικές ανάγκες και διαθέσεις του ανθρώπινου δυναμικού της, όσο και στις ιδιαίτερες ανάγκες και προτιμήσεις των εξυπηρετούμενων ευπαθών κοινωνικών ομάδων». Αλήθεια, τι είδους δυνατότητα προσαρμογής μπορεί να συγκαλύψει το 1,2 εκατ. ανέργους, το ότι το 60% του εργατικού δυναμικού έχει τουλάχιστον μια απόλυση μέσα στο χρόνο, ότι το 50% των όποιων νέων θέσεων εργασίας είναι προσωρινής και μερικής

απασχόλησης!!! Τι είδους απάντηση μπορεί να είναι για τους 1600 ανέργους της λεγόμενης κοινωνικής εργασίας, που θα δουλέψουν στο Δήμο Πατρέων, για 8 μήνες και με 425 ευρώ!!!

Από την πείρα στις χώρες που υλοποιείται αυτός ο τρόπος οικονομικής δραστηριότητας

Στην Ευρώπη, οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στην κοινωνική οικονομία είναι 14,5 εκατομμύρια, δηλαδή το 6,5% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού. Η Βρετανία έχει το μεγαλύτερο όγκο επενδύσεων σε αυτό τον τομέα, με πάνω από 230 εκατομμύρια ευρώ το 2013. Στην Λατινική Αμερική, το Εκουαδόρ, την Αργεντινή, τον Ισημερινό η κοινωνική οικονομία εφαρμόζεται με εργαλείο την αυτοδιαχείριση ή την οριζόντια δράση και την τοπικότητα.

Παρουσιάζουμε μια ενδεικτική λίστα επιχειρήσεων από διάφορες χώρες της ΕΕ, που εντάσσονται στην «κοινωνική οικονομία», όπου καταγράφεται και το εύρος των δραστηριοτήτων της «κοινωνικής οικονομίας»:

- Η Επιχείρηση «Mondragon» στη χώρα των Βάσκων, με 85.000 εργαζόμενους και κύκλο εργασιών 15 δισ. ευρώ το 2009. Πρόκειται για μια συνομοσπονδία εργατικών συνεταιρισμών που ξεκίνησε από μια βιοτεχνία ειδών θέρμανσης. Σήμερα είναι η 7η μεγαλύτερη επιχείρηση στην Ισπανία και η μεγαλύτερη στη χώρα των Βάσκων. Ο όμιλος δραστηριοποιείται σε μια σειρά από κλάδους, από τραπεζικές υπηρεσίες και εμπόριο, μέχρι την παραγωγή κεφαλαιουχικών μηχανημάτων.
- Αγροτικός συνεταιρισμός «Dairygold» στην Ιρλανδία, με 10.000 μέλη, κύκλο εργασιών 693 εκατ. ευρώ και κερδοφορία 19 εκατ. ευρώ.
- Οικοδομικός συνεταιρισμός «Nationwide» στη Μ. Βρετανία, με 200 δισ. λίρες κεφάλαια, 19.000 υπαλλήλους και 495 εκατ. λίρες εισόδημα.
- Σουηδικός καταναλωτικός συνεταιρισμός «Kooperativa Förbundet» (KF), με 3,1 εκατ. μέλη, που το 2008 έφτανε να ελέγχει το 55% του συνεταιριστικού λιανικού εμπορίου στη Σουηδία, το οποίο με τη

σειρά του αντιστοιχεί στο 21,4% του συνολικού λιανικού εμπορίου τροφίμων.

- Καταναλωτικός συνεταιρισμός «The Cooperative» στη Μ. Βρετανία, με 4,5 εκατ. μέλη, 123 χιλιάδες υπαλλήλους και 4.300 καταστήματα, 9,5 δισ. λίρες κύκλο εργασιών και 111 εκατ. λίρες κέρδη.

Αντίστοιχα παραδείγματα υπάρχουν και από άλλες περιοχές του πλανήτη. Φυσικά, από την αναφορά στις διάφορες μορφές του φαινόμενου της «κοινωνικής οικονομίας», δε θα μπορούσαν να λείψουν τα «ανακτημένα» εργοστάσια στην Αργεντινή (περισσότερα από 200) και αντίστοιχες μονάδες σε άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής. Η ίδια η κυβέρνηση της Αργεντινής, μέσα από ειδικό νομοθετικό πλαίσιο κατοχύρωσε την ιδιοκτησία των μονάδων, στους καταληψίες εργάτες.

Αυτές είναι οι ΚΟΙΝΣΕΠ; Αυτά είναι μονοπώλια! Αυτά δεν ξεπήδησαν από αυτές τις μικρές μονάδες. Αυτά απορρόφησαν, σφετερίστηκαν ή μπήκαν σε χώρους, αφού διέλυσαν αυτές τις ομάδες.

Το κοινό χαρακτηριστικό σε όλες τις χώρες που εφαρμόζεται είναι η κρατική παρέμβαση, οι νόμοι, η δημιουργία μιας νέας «τάξης» επιχειρηματιών.

Συμπερασματικά:

Η κοινωνική οικονομία έρχεται με σημαία την αντιμετώπιση οξυμμένων προβλημάτων για τα φτωχά λαϊκά στρώματα, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες για την αντιμετώπισή τους. **Φορτώνει στους ίδιους τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους φτωχοποιημένους την ευθύνη της διαχείρισης ορισμένων κοινωνικών αναγκών τους σε καθορισμένο πλαίσιο (επιχειρηματικότητα).** Με περίβλημα τον εθελοντισμό, τη συμμετοχή, τη συλλογικότητα. Στόχος αυτής της πολιτικής είναι η προώθηση των αναγκών που έχουν σήμερα οι επιχειρηματικοί όμιλοι, τα μονοπώλια στα πλαίσια της προώθησης της ανταγωνιστικότητάς τους.

Η ίδια η ζωή επιβεβαιώνει ότι, κάθε επιχείρηση που δρα μέσα στον καπιταλισμό και ανεξάρτητα από την νομική της μορφή, εξυπηρετεί την κερδοφορία του κεφαλαίου, αυτό αφορά και τον τομέα της Κ.Α.Ο..

Ουσιαστικά η «κοινωνική οικονομία» προκρίνεται ως βασικός μοχλός ιδιωτικοποίησης και παράδοσης στο κεφάλαιο κοινωνικών υπηρεσιών που καλύπτονταν μέχρι πρότινος από το κράτος, με την ευθύνη για κάλυψη τέτοιων αναγκών να μεταφέρεται στις πλάτες των εργαζόμενων, που θα πρέπει να πληρώνουν για να έχουν αντίστοιχες υπηρεσίες. Στο σχήμα αυτό, ο ρόλος του κράτους θα είναι η χρηματοδότηση προς τις εταιρίες, που θα αναλάβουν αυτές τις κοινωνικές παροχές, με στόχο την υποτυπώδη κάλυψη των αναγκών των φτωχότερων, εξαθλιωμένων ομάδων του πληθυσμού που δε θα έχουν τη δυνατότητα να αγοράσουν αυτές τις υπηρεσίες. Ο βασικός στόχος είναι να αξιοποιηθεί η πολιτική της «κοινωνικής οικονομίας», ως δούρειος ίππος άλωσης μιας σειράς κοινωνικών υπηρεσιών, που μέχρι τώρα για διάφορους λόγους δεν προχωρούσε η ιδιωτικοποίησή τους. Έτσι ανοίγει διάπλατα ο δρόμος, ώστε μια ευρύτατη σειρά από κοινωνικές υπηρεσίες να περάσουν σε επιχειρήσεις «κοινωνικής» επιχειρηματικότητας, να ιδιωτικοποιηθούν.

Ταυτόχρονα, αξιοποιώντας την «κοινωνική οικονομία», η εμπορευματοποίηση μιας σειράς δραστηριοτήτων γίνεται πολύ ευκολότερα αποδεκτή, από τους εργαζόμενους.

Η προώθηση της εμπορευματοποίησης αυτών των υπηρεσιών, θα οδηγήσει σε μεγάλη αύξηση του κόστους τους για τα λαϊκά εισοδήματα, αφού παρά τις «αγαθές προθέσεις» και την όποια εθελοντική εργασία, ένα σημαντικότατο τμήμα του κόστους αυτών των υπηρεσιών, που μέχρι τώρα καλύπτονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό, θα επιβαρύνει πλέον τους εργαζόμενους. Από την άλλη, η ελάφρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, δε θα μεταφραστεί σε οτιδήποτε θετικό για τους εργαζόμενους, αλλά θα αξιοποιηθεί για νέες φοροελαφρύνσεις και επιδοτήσεις προς το μεγάλο κεφάλαιο.

Ένας από τους διαχειριστικούς στόχους αυτής της πολιτικής, είναι να πειστούν τα λαϊκά στρώματα για τη ΔΗΘΕΝ δυνατότητα και αναγκαιότητα δημιουργίας μιας καλύτερης, «δημοκρατικής επιχειρηματικότητας», με ΔΗΘΕΝ κοινωνική ευθύνη, που θα φροντίζει για τη διασφάλιση της εργασίας.

Ως Δήμος, έχουμε κάνει επιλογή, η οποία αποτυπώνεται και στην πρόσφατη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, για την κινητοποίηση στη Γέφυρα Ρίου – Αντιρρίου στις 25 Ιούνη.

«(...) Διεκδικούμε δουλειά για όλους, δουλειά με δικαιώματα, άμεσα μέτρα προστασίας των ανέργων και των οικογενειών τους.

Άμεσα προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με πλήρη δικαιώματα και αμοιβές, για την κάλυψη των τεράστιων κενών στις υπηρεσίες του Δήμου, στα σχολεία, στα νοσοκομεία της πόλης μας.

Δραστική αύξηση των κρατικών δαπανών από τον προϋπολογισμό για κοινωνική πολιτική, για ενίσχυση της λαϊκής οικογένειας, για τη λειτουργία των δημοτικών υπηρεσιών σε απορρίμματα, πράσινο, αθλητικές υποδομές, πολιτισμό κλπ.

Διεκδικούμε έργα που τα έχει ανάγκη ο λαός μας: αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά, έργα υποδομών, ύδρευσης, αποχέτευσης, μαζικών μεταφορών (προαστιακός σιδηρόδρομος, τραμ), έργα αναβάθμισης της ποιότητας ζωής με αθλητικές εγκαταστάσεις, ανάπλαση του παραλιακού μετώπου, πάρκα, πλατείες, παιδικές χαρές.

Να χτιστούν κρατικοί παιδικοί σταθμοί, σχολεία και νηπιαγωγεία, για να μην στοιβάζονται τα παιδιά της πόλης μας.

Ο πατραϊκός λαός πρέπει να κινητοποιηθεί και να ανατρέψει τους σχεδιασμούς που θυσιάζουν την ποιότητα ζωής του στο βωμό της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Να μην υιοθετήσει επιχειρήματα και αντιλήψεις που προβάλλουν σαν ευκαιρία για την πόλη, τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων(...).».